

Miništrantská súťaž

Na svete je veľa súťaží, ako napr. futbalový turnaj, olympiáda v rôznych učebných odboroch, ale aj majstrovstvá okresné, krajské až po majstrovstvá sveta. Jednou z takých našich súťaží je naša vištucká miništrantská súťaž.

Cieľom tejto súťaže je, aby sa čo najviac chlapcov zapájalo do kresťanských záležitostí. Táto súťaž prebieha denne počas svätých omší a tiež pri rôznych pobožnostiach alebo brigádach pre faru a kostol.

Ako všetky súťaže aj táto naša súťaž má svoje pravidlá. Počas odlišných omší, alebo pobožností je aj hodnotenie odlišné. Prvým pravidlom súťaže je, že pri nedeľných svätých omšiach, a v prikázané sviatky sa za miništrovanie body nepridávajú. Neboduje sa ani účasť na pohreboch, krstoch, svadbách a tiež pri štvrtkových a prvopiatkových adoráciách pred vyloženou Sviatosťou oltárnou. Body sa nepridávajú ani za účasť na výnimočných svätých omšiach napríklad pri kňazských rekolekciách a tiež za čítanie Svätého písma a spoločných modlitieb veriacich.

Čo sa vlastne boduje? Za večernú svätú omšu v týždni sa udeľujú 2 body, ale v pondelok za Tridentskú svätú omšu sú 3 body. Za sobotňajšiu alebo inú raňajšiu omšu sú tiež 3 body. Za nedeľňajšiu odpoľudňajšiu pobožnosť sú 4 body. Pri účasti na brigáde v kostole alebo na fare je 5 bodov.

Môžu sa však udeliť aj mínusové body. Napríklad za vyrušovanie pri svätej omši sú to naraz 3 body, ktoré

udelí pán farár alebo kostolník. Ak za miništrovanie dostane miništrant finančnú odmenu, za 0,50€ sa odčíta 1 bod, za 1,00€ 2 body a za 1,50€ 3 body atď.

Každý miništrant v tejto súťaži začína ako obyčajný vojak a postupne podľa hodnotenia a získaných bodov pokračuje v povyšovaní. Traja miništranti, ktorí na konci mesiaca získajú najviac bodov, sú o jednu hodnotu povýšení. Pri rovnosti bodov sa poradie určí losovaním. Miništrant z najvyššou hodnotou, má právo určovať, kto z miništrantov bude obsluhovať knihy, kto bude zvoniť, kto pôjde obsluhovať pri prijímaní a iné. Ten, kto získal za súťažný mesiac menej ako 6 bodov, je o jednu hodnotu degradovaný, alebo nebude do tabuľky s hodnotami zaradený.

Miništranti na prvých troch miestach sú na konci mesiaca odmenení. Zúčastnia sa výletu s ukončením v Donalde, alebo hodnotnou vecnou cenou. Víťaz v mesiaci má sa zúčastní na týždennom miništrantskom tábore cez prázdniny. Účasť na svätých omšiach na tábore sa bodovo hodnotí ako by miništrant slúžil pri svätých omšiach doma.

Kamaráti miništranti! Nezapúdajte, že súťaž v miništrovaní pokračuje každý mesiac a začína sa vždy od začiatku. Všetci ktorí chcete miništrovať a vyhrať, jednoducho prídite do sakristie a miništrujte!

To Vám odkazuje Denis Moravčík

Svätí Cyril a Metod-patróni Európy

A veľký človek je pod hviezdami malý.

Môžeš zakosliť pásy Kuriatok?
Môžeš rozviazať putá Orióna?
Numquid coniungere valebis
micantes stellas Pleiadas
aut gymm Aucturi poteris
dissipare?
(Jób38,31)

Čo sa aj vyvyšíš ako orol,
a čo si aj medzi hviezdami
postavíš hniezdo,
sí inter sidera posueris
nidum tuum,
zrútim ta odtiaľ.
(Abd 4)

Toho, čo sa len
krátko predtým nazdával,
že dosiahne nebeské hviezdy,
sidera caeli contingere,
nemohol nik vydržať
pre neznesiteľný zápach.
(2Mak9, 10)

Až nad Božie hviezdy
vyvyším svoj trón
super astra
Dei exaltabo solium meum.
(Iz 14,13)

Ako si spadla z neba,
žiarivá zornička!
Quomodo cecidisti de caelo
Lucifer, qui mane oriebaris!
(Iz 14, 12)

Nebeské hviezdy,
zveľobujte Pána.
Benedicite, stellae caeli,
Domino.
(Dan 3, 63)

Štefan Sandtner

Čistota - vec hygieny tela i duše

Z času na čas prekvapíme známych svojou návštevou. Stane sa, že nás privítajú v pracovnom odevu, zaprášení, špinaví, lebo sme ich zastihli uprostred nejakej práce, brigády. Povedia nám, aby sme si sadli a chvíľu počkali. Potom prídu v čistom odevu, umytí a pripravení venovať sa nám. Kultúrny človek znesie špinu na sebe iba na nevyhnutný čas, potom rýchlo hľadá príležitosť očistiť sa.

Malomocný z Markovho evanjelia si bol vedomý, že malomocnosť je postihnutie na celý život. Zvykneme tomu hovoriť: niet východiska. On sa však s postihnutím nezmieril. Vyhľadal Ježiša a veľmi odvážne dal najavo, že sa chce dať očistiť, pričom zdôraznil, že všetko necháva na Pánovo rozhodnutie. Ježiš chorého uzdravil. Urobil to nielen pre subjektívny pocit čistoty zo strany malomocného, ale tiež na svedectvo vonkajšiemu svetu. Poslal ho, aby sa ukázal zodpovednej autorite na potvrdenie uzdravenia, a dodal, že je to „im na svedectvo“.

Prečo sa ľudia zbavujú telesného znečistenia, je jasné. Prečo sa však nezmierujú s vnútorným znečistením, ktoré spôsobuje hriech? Ozýva sa v nich svedomie. Niekedy im nedá spať. Inokedy bráni sústrediť sa na prácu, na každodenné povinnosti. Prípadne spôsobuje nervozitu, agresívnejšie správanie, popudlivosť k okoliu. Jednoducho povedané, pre vnútorný pokoj vyhľadávame najmä sviatosťné možnosti očistenia. Ľudia občas vyhodnotia situáciu takto: Konečne mám pokoj v duši, mám svedomie na pokoji.

Je tu však ešte jeden dôvod. Vyberáme ho z evanjelia – im na svedectvo. Očisťujúci sa človek je svedkom Božej prítomnosti. Stáva sa akoby výzvou a výčitkou pre tú časť populácie, ktorá už umŕtvila svoje svedomie. Ľudia, ktorí sa nehanbia za to, že sa spovedajú, že hľadajú radu či povzbudenie vo sviatosťnom fóre, si zasluhujú úctu. Dávajú najavo, že sú hriešni, že mnohé situácie nezvládajú, no veria, že Božia milosť ich znova postaví na nohy. Kajúcnik bude vždy dôstojným reprezentantom myšlienky: „Tak bude v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú“ (Lk 15, 7).

Štefan Vitko

Najlepší prostriedok, ako začať každý deň dobre, je hneď po zobudení myslieť na to, či môžem aspoň jednému človeku urobiť radosť.

Oznamy:

Tri dni pred Popolcovou stredou sú poslednými fašiangovými dňami. Počas týchto dní Vás pozývame na odprosujúcu eucharistickú adoráciu.

Zmierenie

Ak slávime Eucharistiu, nie je možné spolu nerozprávať, nieto ešte žiť s niekým v nenávisti. Nemôžem to vyriešiť len tým, že si pôjdem sadnúť na druhú stranu kostola - „Predsa si s ním nebudem podávať ruku!“ - alebo že budem chodiť na svätú omšu niekam inam, aby som určitých ľudí nemusel ani stretnúť.

Chlieb, ktorý sa na oltári premieňa na Ježišovo telo, je jedno tajomstvo. Ale s tým úzko súvisí aj iné tajomstvo, tajomstvo Cirkvi, ktorá je rovnako mystickým telom Kristovým. Tamten zvláštny brat, sestra, ja, moji najbližší, náš kňaz, my všetci sme telom Kristovým. V praxi to človek nemusí vždy domyslieť. Preto sa kladie dôraz na to, aby sme pri slávení Eucharistie boli medzi sebou zmierení. A práve pozdrav pokoja je znamením zmierenia, ktoré je podmienkou mojej zmysluplnej účasti na svätej omši. Ako povedal Ježiš:

„Keď teda prinášaš dar na oltár a tam si spomenieš, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a chod' sa najprv zmieriť so svojim bratom; až potom príď a obetuj svoj dar“ (Mt 5, 23-24).

Ak žijeme skutočne ako telo Kristovo, toto zmierenie sa netýka len jednej hodiny denne alebo jednej hodiny za týždeň; zmierenie pri slávení Eucharistie je znamením, že naše srdce je stále otvorené voči všetkým bratom a sestram.

Vojtěch Kodet, O.Carm, ThD „Učenie“

Sväté omše v 6.týždni cezročného obdobia (B)

13.II. pondelok « Missa Tridentina »

17.00 Za *† fundátorov*

14.II. utorok

17.00 Za *† Pavla Fajkusa, manželku a deti*

15.II. streda

17.00 Za *† Emíliu Košnárovú*

16.II. štvrtok

16.15 Adorácia

17.00 Za *† Alojza a Irenu Hájičkových*

17.II. piatok

17.00 Za *† Štefana Vavrinčika – 1. výročie*

18. II. sobota

8.00 Za *† Milana Dusíka – 1. výročie*

Upratovanie kostola č.d. 176-202

19.II. Siedma nedeľa v cezročnom období

8.00 Za *farníkov*

Lektori: Blahová M., Vráblová M.

10.00 Za *† Danielu Molnárovú*

Lektori: Fajkusová P., Hájičková M.

14.00 *Fašiangová adorácia*

17.00 *Ukončenie adorácie a eucharistické požehnanie*

Liturgický kalendár

13.II. pondelok sv. Benignus, kňaz a mučeník

14.II. utorok sv. Cyril, mních, sv. Metod, biskup, patróni Európy

15.II. streda sv. Klaudius la Colombière

16.II. štvrtok sv. Juliana, panna a mučenica

17.II. piatok Sedem svätých zaskladateľov rehole Služobníkov Panny Márie

18.II. sobota sv. Mária Bernadeta Soubirousová, panna

Slovo na dnes

Anjel, ktorý sa zjavuje vo sne

Matúš nám podáva príbeh Ježišovho narodenia z Jozefovej perspektívy. Jozefovi sa vo sne vždy znova zjavoval anjel. Anjel mu vysvetľoval, čo sa stalo. Jozef nemohol rozumieť otehotneniu snúbenice. Chcel ju tajne prepustiť. Vtedy zasiahol anjel, ktorý mu vo sne vysvetlil, čo sa stalo jeho snúbenici Márii. Hovoril mu: „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov“ (Mt 1, 20). Svojím rozumom, ale najmä svojou vnútornou čistotou - a zmyslom pre spravodlivosť - Jozef nebol v stave pochopiť tehotenstvo svojej snúbenice. Bolo treba, aby anjel prišiel na pomoc. A anjel navštevuje Jozefa vždy vo sne. Neskôr, keď Dieťa bude prenasledovať Herodes, anjel sa mu ukáže vo sne ešte raz a vyzve ho: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmránil“ (Mt 2,13). A keď Herodes zomrel, znova sa mu ukáže vo sne anjel a rozkáže mu, aby sa vrátil. Jozef vždy okamžite splní anjelovo želanie. Vstane a urobí, čo mu anjel prikázal.

Sen je i dnes pre mnohých priestorom, v ktorom sa stretávajú s anjelom. Ľudia odjakživa veria, že je to anjel, kto nám posiela istý druh sna. Snom nás anjel môže varovať pred nebezpečenstvom. Ale môže nám aj vysvetliť skutočnosť, aby sme jej správne porozumeli. A môže nám takto ohlásiť radostné posolstvo. Oznamuje nám, keď sa v nás chce zrodit' čosi nové. Anjel nás vo sne sprevádza na vonkajších i vnútorných cestách. Povie nám, kedy sa máme vydať na cestu k novým brehom a kedy sa máme vrátiť domov. Občas nám vo sne ukáže aj úplne iný svet, plný živosti a rozmanitosti. Práve ľuďom, ktorí žijú vo veľmi stiesnenom prostredí, ktorých iní prenasledujú a sužujú, týmto ľuďom anjel vo sne otvára rozsiahly svet, kde sa snívajúci človek cíti voľný a plný fantázie. Sen nám ukazuje náš vnútorný poklad, ktorý nám nik nemôže ukradnúť. A pomerne často býva sen začiatkom liečby chorých ľudí, ktorí stratili všetku nádej, že sa vyslobodia zo svojich chorobných autosugescií. V našom vnútri sídli nielen choroba či neurologický problém. Je tam aj anjel, ktorý nás „pohládí a zahojí naše rany“.

Keď mi niekto rozpráva o svojich snoch, často ich vnímam ako anjelov, ktorí mu prichádzajú na pomoc, aby dokázal zvládnuť svoj život. Vo sne nás anjel prenáša do sveta, v ktorom sa cítime ako doma, v ktorom si nás vážia, kde sme slobodní a v harmónii sami so sebou. Takéto sny majú hlbší liečebný účinok ako rozprávanie o našich problémoch. Vnútri sa zrazu objaví jasné riešenie, zrazu sme našli cestu, ako ísť ďalej. Keď sa zaoberám detskými snami, nie sú to, samozrejme, len sny o pestrom svete, ktorými sa dieťa vymaňuje zo svojho úzkeho sveta. Deťom sa často prisnávajú aj útočiace hady, medvede a psy. Preto mávajú často strach z noci. Lebo vtedy sa ponoria do sveta, v ktorom ich ohrozujú takéto príšery. Márne im chceme tieto sny vyhovoriť. Treba si s nimi tieto sny pozrieť, ponoriť sa do nich a deťom odpovedať ich snovým slovníkom. Niektorým pomáha, ak pri zaspávaní objímajú svoje plyšové zvieratká. Potom majú pocit, že macko ich ochráni pred všetkými zvermi, ktoré ich ohrozujú. Takisto im môžu povedať, že ich vo sne sprevádza aj anjel, ktorý ich ochraňuje pred nebezpečenstvom. Anjel ich v pravý čas zobudí, takže ich nik nezozerie. Anjel nedovolí, aby sa im skrivil čo i len vlas na hlave. Deťom pomáhajú aj obrazy anjelov nad ich posteľou. Keď sa na ne večer pozrú, cítia sa ako vo vatičke a pod účinnou ochranou.

Ale pre deti nie sú dôležité iba ich nočné sny, ale aj ich snivanie za bieleho dňa. To im dopomôže vytvárať si svoj vlastný svet, v ktorom sú zabezpečené a obľúbené, v ktorom prežívajú dobrodružstvá a sú v strede pozornosti.

Schopnosť snívať za bieleho dňa vyslobodzuje dieťa z príliš surových konfliktov všedných dní. Vtedy neprežíva len chaos medzi rodičmi, ale ocitá sa aj vo svete, v ktorom sa oň stará milujúca matka a otec ho sprevádza pri jeho dobrodružstvách. Viacerým deťom takéto sny za bieleho dňa zachraňujú život. Prirodzene, že tu striehne nebezpečenstvo, že sa niektoré z detí príliš vžije do vlastného sveta snov a uteká pred skutočnosťou. Istý čas však na dieťa môžu denné sny pôsobiť liečivo, keď mu pomáhajú uniknúť z neznesiteľných situácií. V týchto denných snoch vystupujú víly, škriatkovia a anjeli v nich existujú tak prirodzene ako ľudia. Sú dôvernými sprievodcami. Dá sa s nimi rozprávať. A občas dvíhajú deti do výšky, aby si všetko mohli obzrieť zhora. V týchto denných snoch ich nemôže prenasledovať Herodes. Tam jeho moc neprenikne. Sny im prinášajú správu o Herodesovej smrti. A tak sa deti môžu z týchto denných snov znova vrátiť do reálneho sveta, bez strachu pred tými, ktorí ich ohrozujú.

Večerná modlitba býva vždy aj modlitbou o dobré sny: „Pane, vráť sa do tohto domu a nechaj tu prebývať svojich svätých anjelov. Nech nás chránia, aby sme mohli v pokoji odpočívať! A nech tvoje požehnanie spočíva po všetok čas nad nami.“ Modlíme sa, aby Boh zoslal svojich svätých anjelov. Majú nám odpovedať na naše otázky. Majú nám ukázať riešenie, keď ho nevieme nájsť. Majú nám pomôcť, aby sme sa rozhodli správne. Anjeli nás v snoch upozorňujú na nebezpečenstvá, ktoré nám hrozia. Ale dávajú nám aj lieky, ktoré potrebujeme. Anjel zo sna je dôležitý sprievodca na našej ceste. Varuje nás, keď prehladneme niečo dôležité v našom živote. Ukazuje nám ďalšie kroky, na ktoré sa máme odhodlať na našej duchovnej ceste. A často nás obdarúva istotou, že Boh je skutočne s nami a zasahuje do nášho života. Anjel zo sna nám potvrdzuje - podobne ako Jozefovi -, že aj my sme Božie deti, ktoré bude Herodes prenasledovať, ktoré sú vydané ľudskej zlobe, ale zároveň sú pod zvláštnou Božou ochranou. I keď to vždy nepôsobí takým dojmom, aj náš život sa vydarí. Pre mnohých ľudí môže byť práve sen miestom, na ktorom sa stretnú so svojím anjelom a dostanú od neho poučenie. Blažený ten, kto ako Jozef vtedy vstane a vykoná to, čím ho anjel poveril.

Ansel Grün „Anjeli pre život II“

Odvahu! Ja som to, nebojte sa! Mk 6, 45 - 52)

Nemožné sa stáva možným. Dokonalá láska odstraňuje strach. Učenci by potrebovali takú dokonalosť. Bojújú s vetrom, vlnami a nepripúšťajú si takúto nemožnosť - možnosť. Učenci ešte stále nevidia v osobe Ježiša Boha. Naopak, zmocňuje sa ich strach, či skôr zdesenie. Namiesto poznania Krista je tu krik! Ale to je pochopiteľné, Boha totiž pozná iba ten, kto ho miluje.

Napriek tomu, že boli povolani Majstrom, ich srdce bolo naplnené zdesením, a nie láskou. Len čo sa im dá poznať, ich strach a zdesenie zmiznú, zostane iba úžas. Peter sa neodvážil vykročiť z bezpečnej loďky vzhľadom na situáciu, ale preto, že ho volalo Kristovo slovo, a zažil, že zdanlivo nemožné sa stalo možným. Reagoval „normálne“ ľudsky. Len čo uvidel svoju konkrétnu situáciu, naplnil ho strach a znovu sa začal topiť.

Petra zachráni Pánova ruka a tá pretvorila jeho skúsenosť s vierou. Tento Ježiš, v ktorom k nám prichádza Boh, nestratí svojich verných z očí ani v temných chvíľach a prídje na pomoc v pravý čas.

Ježiš neustále vyzýva svojich učeníkov, aby sa na základe aj tejto Petrovej záchranu a viery odvážili urobiť tie kroky, na ktoré sú povolani. Aby nepochybovali v Božiu moc, ktorá učiní z nemožného možné a z možného niekedy nemožné.

Viera je pozeraním sa na Krista. V tomto pohľade strácajú strach a zlo svoju moc.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“!

JASKYŇA

Istý svätec sa zamýšľal nad významom života a každý deň uvažoval o Svätom písme a slovách mudrcov, aby odhalil tajomstvo, ktoré skrývajú.

Raz v noci sa nad ním Pán zlutoval a poslal mu sen.

Svätec videl, ako svet pohltila tmavá, čierna jaskyňa. Ľudia v nej tápavo blúdili, narážali do seba, občas zakopli, až postupne začali strácať vieru a, upadajúc do depresie, nedokázali nájsť východ.

Potom zrazu akýsi muž (alebo žena) rozsvietil svetlo. Bolo to slabé svetlo, no neexistuje taká silná tma, aby ju nedokázalo premôcť čo len najmenšie svetielko.

So svetlom sa vždy dá nájsť cesta k východu, preto sa všetci začali stavať za človeka, ktorý niesol v rukách svetlo.

Najprv sa tlačili a navzájom do seba strkali, no potom sa všetci snažili zoradiť tak, aby každý videl. Bolo ich však priveľa, obklopovala ich hustá tma, a tú pretínalo len nepatrné svetielko.

Napokon našli vhodné riešenie: všetci sa pochytili za ruky.

Chyť za ruky tých, ktorí sú ti blízki, a pevne ich drž, lebo svetielko je malé a tma stále väčšia.

Rok nad evanjeliom

Pripravte cestu Pánovi!

Po rokoch skrytého života v Nazarete prišla chvíľa, keď mal Ježiš začať verejne pôsobiť. Pred národom mu túto novú cestu začal pripravovať Ján Krstiteľ.

Už niekoľko storočí predtým Izaiáš predpovedal, že Mesiáša bude predchádzať posol: „Hľa, ja posielam svojho posla pred tvou tvárou.“ Tri storočia po Izaiášovi prorok Malachiáš oznamoval, že sľúbený predchodca bude naplnený duchom Eliáša: „Hľa, pošlem vám proroka Eliáša, prv než príde môj deň“ (Mal 3, 23). Naraz sa objavil tento mimoriadny posol, ktorý doteraz žil na púšti ako Eliáš a mal jeho mocného ducha.

Ako máme dnes chápať slová Jána Krstiteľa: „Pripravte cestu Pánovi“? On pripravoval Ježišovi cestu, pretože dovtedy tu Ježiš ešte nebol. Ale teraz? Ježiš je medzi nami už dvetisíc rokov - uprostred svojej Cirkvi. Načo mu pripravovať cestu? Sú slová Jána Krstiteľa len slovami patriacimi histórii? Alebo ako všetky slová evanjelia sú tu aj pre nás, pre dnešok, pre mňa? Ako ich chápať?

Poznáte rodinnú skúsenosť? Manželia bývajú spolu. Spolu tvoria, spolu sa tešia. Naraz sa čosi stane. Jeden urazí druhého. Prestanú sa rozprávať. Žijú spolu ďalej, sú fyzicky prítomní, ale pritom vzdialení od seba akoby stovky kilometrov. Nemajú jeden pre druhého ani slovíčka. Mlčia. Tak to trvá deň, dva, týždeň, možno i viac. Naraz jeden z nich nadviaže kontakt a prosí o zmierenie. Druhý tiež prehovorí - a život sa obnoví. Znova sú spolu, už nielen fyzicky v jednej domácnosti, ale aj duševne a duchovne. Sú spolu ľudsky, priateľsky, v láske. Akoby sa boli vrátili zďaleka jeden k druhému!

Aj Boh je stále pri nás. Ježiš je stále s nami. Často ho však vôbec neberieme na vedomie. Akoby tu ani nebol. A ak sme ťažko zhrešili, priamo sme ho vyhnali. Sme ďaleko od Ježiša, ktorý nás chce privádzať k Otcovi. Preto ho máme znova privolať. Preto sa máme pripravovať na jeho nový príchod do nášho života. Preto mu máme

urovnať cestu v myslení, v srdci, vo svedomí modlitbou a činmi.

A ak sme ho nestratili? Aj vtedy sa starajme, aby v nás prebyval ešte plnšie, hlbšie a vrúnejšie než doteraz. Láska, ktorá nerastie a neprehľbuje sa, časom ochabne a zovšednie. Pravá láska a oddanosť je stále živá.

Oživujem svoju lásku modlitbou a obetami?

Čo teda máme robiť?

To bola otázka zástupcov okolo Jána Krstiteľa. Ľudia správne pochopili, že nestačí len počúvať. Treba konať, nanovo si zariadiť život, zmeniť ho. Jánovo slovo zaznieva i dnes.

Čo mi hovorí? Modlite sa? Kúpte si sväté obrázky, ružence a medailónky? Možno aj to. Ale s istotou hovorí čosi iné:

Dajte zo šatstva tým, čo ho nemajú. Dajte chlieb tomu, čo je hladný. Ak ste manželia, pomáhajte si. Starajte sa o svoje deti aj duchovne. V spoločenstvách sa znášajte. Prestaňte si závidieť, prestaňte sa nenávidieť! Nerobte nikomu násilie! Nebuďte malicherní a neurážajte sa pre všetko! Nesedzte donekonečna pred televízorom! Nelamentujte pri každej obeti! Nepodozrievajte jeden druhého!

Ján nehovorí ľuďom: Robte ako ja, choďte do púšte a odejte sa rúchom z ťavej srsti. Ján nežiada od ľudí, aby odišli od svojich rodín a žili výnimočným životom. Chce, aby sa zmenili vo svojej rodine, vo svojom postavení. Aby neboli tvrdí a nemilosrdní, ale zriekli sa vecí z lásky k núdznyhmu hneď a tam, kde žijú. K Bohu sa možno obrátiť tam, kde sme. Mýtnikom Ján nepovie: Vy ste odpísaní, lebo ste kolaboranti Rimanov! Ani vojakom nepovie: Dezertujte a odhodte zbraň! Nechce zrútiť a rozvrátiť ani finančnú správu krajiny, ani systém obrany. Ján chce napraviť veci znútra: Nevyberajte viac, ako je spravodlivé! Nerobte násilie, nevydierajte, nezastrašujte, strážte spravodlivosť!

Toto všetko nazýva Ján pokáním, zmenou zmýšľania - obrátením. Čo je obrátenie? Je to viac než vysloviť poľutovanie nad spáchaným hriechom. Znamená to odsúdiť hriech a distancovať sa od neho. Vyhlásiť to pred sebou i pred druhými. Obrátiť sa znamená zmeniť postoj, zvyklosti, odstrániť modly svojho života. Zrieknuť sa starého spôsobu života a začať úplne nanovo v Bohu. Obrátiť sa znamená napraviť a odčiniť vinu, spáchané nespravodlivosti a krivdy. Premôcť lenivosť a ľahostajnosť, háklivosť a pohodlnosť. To všetko

predkladá Ján Krstiteľ i dnes nám. To isté žiada i Ježiš, keď hovorí o úzkej a strmej ceste, alebo keď káže zaprieť seba samého a vziať svoj kríž. Hovorí, že sa musíme znova narodiť. To tiež značí skončiť doterajší život a začať nový v Bohu.

Toto všetko neznamená len zmenu mravov. Kresťanstvo nie je iba nový, lepší mravný systém. Zmena, o ktorú ide v Cirkvi, je viac než zmena v postojoch a v správaní navonok. Spása v Kristovi je oveľa viac. To je Boh novým spôsobom v nás prítomný a účinkujúci. Kresťan je nový nielen pokiaľ ide o zvyklosti a správanie. Kresťan je pretvorený v prvom rade vnútorne milosťou. Je pretvorený vo svojom srdci, vo svojom bytí. Zmena v činoch je výsledkom vnútornej zmeny z Božej moci v krste, výsledkom spolupráce s milosťou. Život veriaceho človeka rastie znútra. Sme ratolesti na viniči, ktorým je Kristus. Z tohto spojenia máme prinášať dobré ovocie činov.

Prinášam ho?

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku